

Dosarul nr. 2ra-732/22
2-20060837-01-2ra-23052022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) O. Parfeni
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, I. Dutca, A. Malîi

Î N C H E I E R E

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cozonac Viorica,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cozonac Viorica
împotriva lui Uglea Nicolae cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea
copiilor minori,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 04 iunie 2020, Cozonac Viorica a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Uglea Nicolae cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea
copiilor minori.

În motivarea acțiunii, Cozonac Viorica a menționat că din anul 2012 până în
luna martie 2020, s-a aflat cu pârâtul în relații de concubinaj, în rezultatul cărora la
XXXXX s-a născut fiica XXXXX, iar la XXXXX XXXXX.

Începând cu luna martie 2020, pârâtul nu se interesează de soarta copiilor, nu
participă la educarea și întreținerea acestora.

Reclamanta Cozonac Viorica a solicitat încasarea de la Uglea Nicolae a
pensiei pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX și XXXXX în mărime de
3 000 lei lunar pentru fiecare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 octombrie 2020, s-a
admis cererea de chemare în judecată depusă de Cozonac Viorica.

S-a încasat de la Uglea Nicolae în beneficiul Vioricăi Cozonac suma de 3 000
lei pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX și XXXXX în mărime de 3 000 lei

lunar pentru fiecare, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 04 iunie 2020 până la atingerea majoratului copiilor.

S-a încasat de la Uglea Nicolae în beneficiul statului suma de 150 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2021, s-a admis apelul declarat de Uglea Nicolae, s-a modificat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 27 octombrie 2020 cu micșorarea sumei de la 3 000 lei până la 1 500 lei pentru fiecare copil.

S-a încasat de la Uglea Nicolae în beneficiul statului suma de 1 080 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Cozonac Viorica și Uglea Nicolae s-au aflat în relații de concubinaj, în rezultatul cărora la XXXXX s-a născut XXXXX, iar la XXXXX XXXXX.

Totodată, instanța de apel a constatat, că Cozonac Viorica și Uglea Nicolae nu locuiesc împreună, iar copiii minori locuiesc cu reclamanta.

La fel, instanța de apel a specificat că fiind investită cu judecarea cauzei, instanța de fond a ajuns la concluzia privind necesitatea admiterii integrale a acțiunii, dispunând încasarea pensiei de întreținere în cuantum de 3 000 lei lunar pentru fiecare copil.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, în limitele solicitărilor formulate în cererea de apel, prin prisma actelor și circumstanțelor cauzei, instanța de apel a conchis că cuantumul pensiei de întreținere stabilit de prima instanță nu este echitabil în raport cu starea materială a lui Uglea Nicolae.

Or, potrivit adevărului eliberată de Liceul „ Nicolae Sulac” pe anul 2020, se atestă faptul, că Uglea Nicolae are un salariu mediu de circa 2 000 lei, iar în astfel de circumstanțe ultimul se va afla în imposibilitatea de a achita pensia alimentară în cuantumul stabilit de instanța de fond.

Prin urmare, urmează să fie luate în considerație datele Biroului Național de Statistică, potrivit cărora valoarea minimumului de existență pe anul 2018, pentru un copil de vârsta 7-17 ani este de 2 234,10 lei (pentru doi părinți).

Deci, instanța de apel a concluzionat ca fiind una rezonabilă și corespunzând datelor statistice și necesităților copilului suma pensiei de întreținere în cuantum de 1 500 lei, aceasta constituind aproximativ 50% din minimumul de întreținere a copilului și fiind în corelație cu obligația egală a părinților de a întreține copilul, adică corespunzând exigențelor legale impuse în acest sens.

În concluzie, reieșind din cele constatate și expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de Uglea Nicolae și a modifica hotărârea primei instanțe prin micșorarea cuantumului pensiei de întreținere de la 3 000 lei la suma de 1 500 lei pentru fiecare copil.

La 22 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cozonac Viorica a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Cozonac Viorica, în motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că copiii se află la întreținerea sa, iar datele statistice pe care își întemeiază decizia sunt doar cheltuieli pentru strictul necesar și sunt valabile pentru anul 2018, însă în prezent cheltuielile pentru întreținerea copiilor sunt mult mai mari.

Mai mult ca atât, copiii sunt diagnosticați cu afecțiuni care necesită îngrijiri medicale și tratament corespunzător.

La 23 mai 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă plicul expediat în adresa lui Uglea Nicolae a fost restituit cu mențiunea ”plecat” (f.d. 114-115).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 01 decembrie 2021, iar decizia motivată a fost expediată în adresa părților prin intermediul poștei electronice la data de 09 martie 2022 (f.d. 98).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 aprilie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cozonac Viorica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cozonac Viorica.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh